

Le nuove musiche e nuova maniera de scriverle (1614)

Non ha'l ciel cotanti lumi

Tu ch'hai le penne amore

Amarilli mia bella

Amor ch'attendi

Aurilla mia

Giulio Caccini
(1551-1618)

Cento partite sopra passacaglia

(Toccate d'intavolatura di cembalo. Libro primo. Roma 1637)

Cosí mi disprezzate

Aria di passacaglia

O mio cor

Aria a voce sola

Se l'aura spira

(Primo libro d'arie musicali, firenze, 1630)

Maddalena alla croce

(Soneto spirituale, firenze, 1630)

Girolamo Frescobaldi
(1583-1643)

Ciacona

(Selva di varie composizioni d'intavolatura per cembalo et organo. Venezia 1664)

Bernardo Strozzi
(1637-1707)

Pianto della madonna

(Stabat Mater)

Giovanni Felice Sances
(1600-1679)

Canzona IV

(Toccate d'intavolatura di cembalo. Libro secondo. Roma 1637)

Girolamo Frescobaldi
(1583-1643)

Lagime mie

(Lamento)

Amor dormiglione

L'Eraclito amoroso

Barbara Strozzi
(1619-1677)

ASOCIACIÓN VALENCIANA
SOLIDARIDAD CON LA INFANCIA
Y LA JUVENTUD DE JARABACOA

II Concert Solidari

LA NAU

VNIVERSITAT
D' VALÈNCIA

Centre Cultural La Nau
C/. Universitat, 2
46003 València

II Concert Solidari

**Amb la infància i la joventut
de Jarabacoa
(República Dominicana)**

"SEICENTO ITALIA"

Lambert Climent, tenor

Carlos García-Bernalt, clavicèmbal

Organiza:

**Associació Valenciana Solidaritat amb
la Infància i la Joventut de Jarabacoa**

valenciasolidaridadjarabacoa@gmail.com

**11 de novembre de 2016, 20 hores,
Capella de la Sapiència**

VNIVERSITAT
D' VALÈNCIA

II Concert Solidari amb la Infància i la Joventut de Jarabacoa

L'Associació Valenciana Solidaritat amb la Infància i la Joventut de Jarabacoa (República Dominicana) convida la ciutadania en general, i els valencians i valencianes en particular, al II Concert Solidari amb la Infància i la Joventut de Jarabacoa.

Després de la magnífica acollida que va tenir el primer concert celebrat al mes d'octubre de 2015, novament podem compartir amb tots els assistents l'emoció que sentim de poder donar continuïtat a aquests concerts solidaris amb el suport inestimable del Vicerectorat de Cultura i Igualtat, de la Universitat de València, i de la direcció musical de Lambert Climent.

Durant aquest any transcorregut, hem fet un gran pas en l'impuls i la consolidació del projecte "Futbol base i escolarització a Jarabacoa". Des de l'inici d'aquest projecte caminem conjuntament amb la Peña Valencianista per la Solidaritat i fruit d'aquesta col·laboració s'ha pogut lliurar material esportiu als xiquets, xiquetes i joves entre 6 i 17 anys més necessitats, que estan acollits a l'Escuela Socio-Deportiva Don Bosco-Salesianos de Jarabacoa. Especial significat ha tingut el lliurament de 60 equipatges infantils i juvenils del València CF i 300 samarretes amb el logotip "VCF Sentiment" efectuat per la Peña Valencianista.

Al projecte s'han unit importants col·laboradors que han construït un pont de solidaritat per superar els més de 6.000 quilòmetres d'Atlàntic que separen Jarabacoa i València, i lliurar el passat mes de setembre, una mica més de 500 quilos de material escolar, esportiu i llibres infantils.

És per això, que traslladem públicament la nostra gratitud i afecte a les entitats següents: Lápices Alpino, Fundación Cuadernos Rubio, Llibreria Soriano i El Corte Inglés-Relacions Externes València. També volem agrair totes les gestions realitzades per l'empresa de transport marítim TIBA Internacional SA.

Volem reiterar que el projecte "Futbol base i escolarització a Jarabacoa" naix amb la vocació d'intentar alleujar la dura realitat personal i social en què viuen gran part de xiquets, xiquetes i joves d'aquest municipi de la República Dominicana.

Per a totes les persones que s'identifiquen amb el projecte que desenvolupem i que no puguem assistir al concert, l'Associació té oberta un compte en què poder efectuar ingressos o transferències solidàries.

Juan Castro i Santi Pérez

FILA ZERO APORTACIÓ SOLIDÀRIA

Cta (Banco Santander) ES31-0049-5799-16-2416116147

Concepte: II Concert Solidari

"SEICENTO ITALIÀ"

La consolidació de la melodia acompanyada a principi del seicento tindrà conseqüències no sempre previsibles. Almenys per a compositors com Caccini o Frescobaldi, mestres tots dos que encara senten sobre les seues espatlles un passat musical que tenia la seua raó de ser en els usos polifònics. D'alguna manera, aquella confusió de diverses veus simultànies, "com avui -contra tot deure- s'acostuma" -dirà Vincenzo Galilei, el pare del famós astrònom- i no sempre amb una jerarquia clara, podia representar alguna cosa tan subversiva com una democràcia sonora en què tots raonen alhora, i per a la qual un acord de govern fóra quasi un impossible metafísic. De segur que tots entenen a què ens referim. Però heus ací, que de la nit al dia, el problema es resol amb l'adveniment de la tirania monòdica: "fer raonar a un de sol cantant" -insisteix Vincenzo: una sola veu, la melodia, domina el cant, i la resta de les veus renuncien a la paraula i a la seua raó pròpia per fondre's en petites agrupacions acòrdiques els sons de les quals semblen reflectir

per igual el rumor dissonant dels nous desarrelats i oprimits o l'esperança consonant d'un futur en què totes les veus siguen sentides novament. Sí, la música parla de la vida, i ens emociona no tant la mateixa raó dels sons d'una melodia, sinó la disposició i diligència amb què aquests produeixen la bellesa. Perquè si tots quedem embaladits en escoltar les raons d'Amarilli, Pianto o Lagrime no és tant per la bellesa indiscutible del seu pensament solitari, "segons l'ús dels artistes grecs", afirmava Vincenzo, sinó per la generositat dels concordes a cedir les seues veus, reduïdes a poques xifres, davant el protagonisme privilegiat de la monodia. Aquesta és Le nuove musiche de Caccini, la nova manera d'escriure-la. Aquesta, la textura que dominarà els nous temps: la raó d'un sol cantant doblegarà el públic de cap a cap de tot Europa. El barroc farà d'ella el seu estendard, i la desmesura que li és pròpia, la seua pathos, transformarà el pensament subtil i refinat de Sances o Strozzi, conscients del privilegi que gaudeixen, en la glorificació i desbordament del "pensament únic" dels castrati, posem per cas. Tot un cant de sirenes que, com apuntàvem en començar aquestes notes, tindrà conseqüències imprevisibles. Que és més o menys el que intuïa, i va deixar per escrit, Thomas Campion en el seu The Firsts Booke of Aires (c. 1613) quan, al·ludint a la veu aguda del conjunt -la melodia-, observa que quan sona "el públic pròxim ofereix una faceta íntima de la seua pròpia naturalesa, i, ho crea o no, ha de fer-ho, encara que distorsione l'harmonia del conjunt". Nous temps, noves músiques. Gaudiu d'aquest magnífic recital, deixeu anar la faceta més íntima de la vostra pròpia naturalesa mentre el seicento italià cobra vida davant nosaltres, i, ho creieu o no, ningú no distorsionarà l'harmonia del conjunt.

José Alonso Dubón